

## [Hans Hedtoft.]

bekender jer til at være Modstandere af Franco-Styret og ønsker det styrtet — og vi er Modstandere af Franco-Styret, og vi ønsker at støtte enhver forstandig og national forsvarlig Bestræbelse for at komme dette Regime til Livs —, hvorfor vil I saa ikke, som vi Kommuniste her foreslaar, deltage i en isoleret Aktion mod Spanien? Dette Spørgsmaal er rejst, og det Spørgsmaal bør naturligvis besvares, ogsaa fordi Forslagsstilleren og det Parti, han repræsenterer, paa det spanske Spørgsmaal har drevet en, maa jeg sige, noget partipolitisk præget Agitation, og Meningen med Forslaget her i Dag er vel yderligere at give Muligheder for en Fortsættelse af denne Agitation. Jeg vil derfor gerne med et Par Bemærkninger gaa ind paa dette Spørgsmaal.

Det er klart, at en rent følelsesbetonet Indstilling opfordrer til at følge den af Forslagsstillerne foreslaaede Fremgangsmaade, at Danmark paa een Gang over for hele Verden viser sit Ansigt derved, at vi hjemkalder den — Udenrigsministeren har nu oplyst, at det ikke er en Gesandt, men en Chargé d'Affaires, vi er repræsenteret ved i Madrid, og afbryder den handelsmæssige Forbindelse. Men det Spørgsmaal, man samtidig har Pligt til at rejse for sig selv, det er, om man i et saa vidtrækkende udenrigspolitisk Spørgsmaal og betænkende de Konsekvenser, en Afgørelse indebærer, ud fra et dansk Synspunkt gør Ret i at lade Følelser være afgørende.

Den højtærede Udenrigsminister har nu oplyst, hvordan vor Handelsforbindelse er med Spanien. Jeg forstod de givne Oplysninger paa den Maade, at jeg har Ret til at sige, at det er en yderst beskeden Handelsforbindelse, Danmark har med Spanien. Jeg er taknemmelig for de Oplysninger, Udenrigsministeren fremførte, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister senere under Forhandlingen besvare et bestemt Spørgsmaal, som jeg ved har spillet en Rolle i den offentlige Polemik, nemlig følgende: Er det rigtigt, som det i bestemte Blade er antydet og anført, at Danmark ved Kryolitleverancer skal befordre en omfattende spansk Vaabenproduktion? Hvis dette nemlig er Tilfældet, vil jeg med det samme henstille, at det tages op til Overvejelse, om en saadan Leverance kan fortsættes. Eller er de Meddelelser, jeg har læst om dette, ligesom meget andet, Ting, der blot er fremsat i agitatorisk Øjemed? Jeg beder den højtærede Udenrigsminister give Tinget Oplysning herom.

Men ellers fremgik det jo af de Oplys-

ninger, vi fik om Handelsforbindelsen, at den, som jeg sagde, er meget beskeden. Selv om en og anden vil anføre, at Danmark vilde lide et Tab, hvis vi hørte op med denne Handelsforbindelse, saa mener jeg alligevel, at betød det virkelig noget i Retning af at fremkalde et Skifte i Spanien, saa kunde økonomiske Overvejelser ikke være afgørende, i hvert Fald ikke for mig, med den Indstilling og med den Foragt, jeg har for det nuværende spanske Styre. Det er altsaa ikke økonomiske Motiver, der er afgørende, men jeg har den Opfattelse, og den vil jeg gerne procedere for — jeg bygger denne min Opfattelse paa Oplysninger, jeg har fra særdeles autoritativt Sted —, at det kommer ikke til at spille den Rolle, som den ærede Forslagsstiller gav Udtryk for, hvis Danmark isoleret og, bortset fra Sovjetunionen, som eneste Stat tog det Skridt, den ærede Forslagsstiller foreslaar.

Sandheden om det spanske Spørgsmaal er nemlig, at det er betydeligt mere kompliceret og indviklet, end Ordføreren for Forslagsstillerne gav Udtryk for fra denne Talerstol. Der er meget, der tyder paa, naar man skal se Sandheden lige i Øjnene, at General Franco i Dag efter 7 Aars hensynsløst diktatorisk Styre sidder mere fast i Sadeln, end mange tror, og at der skal særdeles vidtgaaende og velovervejede Aktioner til for at faa ham fjernet. Jeg er enig, hvis Problemet stilles op paa den Maade, at i det Øjeblik Stormagterne og De Forenede Nationer er enige, saa vil General Franco kunne fjernes, og fjernes hurtigt. Men der er mange Hensyn, og jeg skal nævne nogle af dem.

Lad mig for det første nævne — det fremgaar af de Oplysninger, jeg er i Besiddelse af —, at General Franco i Dag disponerer over en stor Hær paa 500 000—600 000 Mand. Han har tilsyneladende endnu absolut Støtte fra den katolske Kirke, og enhver, der kender spanske Forhold, ved, hvad det betyder. Han har Adelsens og Industriens Støtte. Han har desværre tillige en Støtte i den splittede og uenige spanske Emigration. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der er særdeles velbevandret i de Ting, ved, at det desværre er en Kendsgerning, at den spanske Eksilregering, der er repræsenteret ved Dr. Giral, kun repræsenterer en Del af Spanien, at der desværre i den spanske Emigration, som jeg sagde, er megen Uenighed, og at General Franco tillige — og det er maaske det mest afgørende — har en Forbundsfælle, en indirekte Støtte, i det spanske Folks forstaaelige Frygt og Rædsel for en ny Borgerkrig. Det sidste vil jeg